

gjort, at den forhenværende Undervisningsminister Hr. Appel har Ansvar for disse Foretagender, skal jeg indskrænke mig til at sige nogle faa Ord til det ærede Medlem Hr. Pitzner vedrørende hans personlige Bemærkninger overfor mig. Jeg vil sige, at der er mange og ikke mindst i Randers, der er i høj Grad forbavsede over, at det ærede Medlem har villet paatage sig Defensoratet for en saadan Ødselhed, som der har været sat i System, navnlig hvor jeg kender Forholdene, ved Randers Statsskole. Der er ingen af de øvrige ærede Medlemmer, der har Tilknytning til Randers-Kredsen, hverken det ærede Medlem Hr. Pürschel, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard eller det ærede Medlem Hr. Povlsen, der har ønsket eller har følt sig fristet til at tage denne haabløse Opgave op. Overhovedet har endnu ingen Venstremand endnu forsøgt paa at forsvare den tidligere Regerings Stilling vedrørende denne Sag. Derfor spørger vi os selv: Hvad er det da, der har gjort, at det ærede Medlem Hr. Pitzner har følt sig fristet til i den Grad at overfalde mig paa det voldsomste, fordi jeg har fremsat min Kritik og tilladt mig at redegøre for denne Sag? Hvad kan have opfordret det ærede Medlem til at tage hele denne Sag paa den Maade? Det ærede Medlem er jo, det ved vi alle, maaske det mest elskværdige Medlem, rent personlig, her i Tinget. Det var mig derfor ganske uforstaaeligt, at han tog paa denne Sag, som han gjorde; men naar han gjorde det, beder jeg paa Forhaand undskyldte, naar jeg svarer i samme Plan efter det gamle Ord: Som man raaber i Skoven, faar man Svar. Jeg tror i det hele taget, at det ærede Medlem, inden denne Sag er færdig debatteret, vil erfare, at han her har slaaet et for stort Brød op. Han har tilsyneladende faaet Brødet bagt, men hvad hjælper det, naar det bagefter viser sig, at det er faldet sammen. Man kan nemlig ikke skjule Kendsgeringerne ved at fremsætte en hel Del urigtige Paastande, halve eller hele Fordrejelse, eller fremsætte polemiserende Betragtninger mod noget, som Modparten aldrig har udtalt, og blande det hele sammen til een Surdejg. At det forholder sig saaledes, skal jeg prøve paa at konstatere.

Det ærede Medlem har for det første Gang efter Gang stillet sig ved Siden af mig i min Kritik af Arkitektens Dobbeltstilling ved Skolen i Randers, hvor han baade havde Løn som Arkitekt og som Konduktør og oven i Købet ikke var bosat i Byen, hvorfor Staten maatte betale hans idelige Rejser frem og tilbage fra Aarhus

til Randers. Dér siger det ærede Medlem: Jeg stiller mig ganske ved Siden af det ærede Medlem Hr. Lundberg. Men naar han gør det, vil jeg sige til ham, at heri ligger den egentlige Grund til, at der er blevet saa megen Aarsag til Kritik. Deraf fremkommer nemlig alle de Ting, jeg tidligere har nævnt, og som kunde være undgaaet, hvis der havde været et tilstrækkeligt dagligt Tilsyn. Denne Kendsgerning, som det ærede Medlem altsaa ikke mente at kunne komme uden om, har den tidligere Regering Ansvar for.

Det ærede Medlem hænger sig derefter i forskellige af mine Udtalelser og søger at forplumre dem. Det ærede Medlem siger saaledes paa Sp. 991, at „det ærede Medlem ankede over, at Arkitekten havde „plantet“ Skolen midt paa Arealet. Ja, saaledes var det vedtaget af Rigsdagen, og saaledes var det godkendt af Minister Keiser-Nielsen og Minister P. J. Pedersen; det er ikke noget, Arkitekten har fundet paa; det var Meningen fra første Færd, at den skulde ligge saaledes“. Det ærede Medlems Partifæller morede sig kongeligt efter denne Udtalelse. Naa, Herregud, de skal jo ogsaa have noget at more sig over — de har saa faa Glæder. Det har jeg ikke noget imod. Nu har imidlertid Undervisningsministeren og det ærede Medlem Hr. Rode tilstrækkeligt taget Livet af Paastanden om, at Keiser-Nielsen og navnlig P. J. Pedersen har nogen som helst Andel i disse Planer og deres endelige Godkendelse. Men hvad mener det ærede Medlem med at sige, at det er ikke noget, Arkitekten har fundet paa, at Skolen skulde ligge dér, hvor den ligger, nemlig midt paa det Areal, der var til Raadighed? Er det da ikke Arkitekten, der har udarbejdet Planer og Tegninger? Det maa man dog formentlig kunne gaa ud fra. Og tror det ærede Medlem, at Rigsdagsudvalget vilde have godkendt disse Tegninger og Planer, hvis Arkitekten samtidig havde sagt, at dette forudsatte, at man foruden de 6 Tdr. Land til sin Tid yderligere maatte købe 1 Td. Land for at faa Plads til Boldbaner? Nej, Rigsdagsudvalget er naturligvis gaaet ud fra, at naar Planen var fremlagt af Arkitekten, var der Plads til de Boldbaner, der skulde være. Det nytter altsaa ikke noget, at det ærede Medlem vil forsøge paa at dække Arkitekten i dette Tilfælde.

Derefter siger det ærede Medlem, ogsaa til stor Fornøjelse for visse ærede Medlemmer, at Allétræerne er købt hos D. T. Poulsen paa Roskildevej, men, siger det ærede Medlem, Lundberg har det naturligvis saadan, at naar han kommer udenfor